

मान्येनोक्ता विशेषमाह मखस्य यज्ञस्य शीर्ले शिरसे महावीराय तां गृह्णामीति शेषः । तं मृत्पिण्डमुत्तरस्थापिते कृत्वाजिने निदध्यात् ॥ ३ ॥

- a. देव्यो वम्यो भूतस्य प्रथमज्ञा मखस्य वोऽय शिरो राध्यासं देवयज्ञे पृथिव्याः । b. मखाय वा मखस्य वा शीर्ले ॥ ४ ॥

का° [२६. १. ५. ६.] उत्तरतो देव्यो वम्य इति वल्मीकवपाम् । उपदीकृतो मृत्संचयो वल्मीकस्तस्य वपेव वपा तां मध्यस्थं लोष्टमादाय कृत्वाजिने मृत्पिण्डा-
उत्तरे तूष्णीं निदध्यादिति सूत्रार्थः ॥ वल्मीकवपादेवता आर्षो पङ्क्तिः । हे देव्यो दीप्यमानाः वम्यः उपजिह्विकाः वो युष्मानादाय पृथिव्याः देवयज्ञे मखस्य शि-
रो महावीरमय राध्यासं सम्पादयेयम् । मखाय तामाददे मखस्य शीर्ले तामाददे इति व्याख्यातम् । किम्भूता वम्यः भूतस्य प्राणिजातस्य प्रथमज्ञाः प्रथमोत्पन्नाः पृथिवी जलूनां प्रथमज्ञा तत्सम्बन्धात् वम्योऽपि प्रथमज्ञा उच्यन्ते ॥ ४ ॥

- a. इत्यग्रेऽआसीन्मखस्य (7.) तेऽय शिरो राध्यासं दे° पृ° ।
b. मखाय वा मखस्य वा शीर्ले ॥ ५ ॥

का° [२६. १. ७.] इत्यग्रेऽइति वराहविकृतम् । वराहोत्खातमृदमादाय तूष्णीं कृत्वाजिने वल्मीकवपोत्तरे निदध्यादिति सूत्रार्थः ॥ वराहविकृतमृदेवतं यजुः ब्राह्मी गायत्री । हे पृथिवि भवती अग्रे आदौ वराहोद्धरणसमये इयती प्रादेशमात्राभिनेयेन प्रदर्शयति एतत्प्रमाणा आसीत् इयती ह वाऽइयमग्रे पृथिव्यास प्रादेशमात्रीत्यादि वराह उज्जधानेति श्रुतेः [१४. १. २. १२.] । ते इति द्वितीयार्थे षष्ठी तां तामादाय पृथिव्याः देवयज्ञेऽय मखस्य शिरो राध्यासम् । मखायेति व्याख्यातम् ॥ ५ ॥

- a. इन्द्रस्यौजं स्य मखस्य वोऽय शिरो राध्यासं देवयज्ञे पृथिव्याः ।
b. मखाय वा मखस्य वा शीर्ले मखाय वा मखस्य वा शीर्ले मखाय वा मखस्य वा शीर्ले ॥ ६ ॥

का° [२६. १. ८.] इन्द्रस्यौजः स्थिति पूतीकान् । पूतीकान् रोहिषतृणान्यादाय